

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžf/36/2015
Identifikačné číslo spisu:	6014201097
Dátum vydania rozhodnutia:	13.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6014201097.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: BK a SPOL., s.r.o., IČO: 36 004 723, so sídlom Zvolenská č. 83, 984 01 Lučenec, zast.: JUDr. Petrom Petríkom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Komenského č. 14419/18D, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. januára 2015 č. k. 23S/170/2014 - 56, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. januára 2015 č. k. 23S/170/2014 - 56 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd napadnutým uznesením v konaní o preskúmanie postupu a zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 9611401/5/888193/2014/Ufr z 10.03.2014 o určení rozdielu na dani z pridanej hodnoty v sume 6.854,25 € za zdaňovacie obdobie máj 2010, nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorého sa žalobca domáhal po vydaní zastavujúceho uznesenia krajským súdom.

2. Takto krajský súd pri aplikácii ustanovení § 10 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a § 138 ods. 1 a odsek 2 písm. a) O.s.p. rozhodol s odôvodnením, že konajúci súd môže priznať oslobodenie od súdnych poplatkov na základe návrhu účastníka konania, po náležitom preskúmaní jeho majetkových pomerov, pričom posudzované majetkové pomery účastníka odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov, a zároveň nesmie ísť o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Uvedené zákonné podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, musia byť podľa krajského súdu splnené kumulatívne.

3. Podľa krajského súdu žalobca v žiadosti netvrdil a ani neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, pre ktoré by mu malo byť priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Z tlačíva pre dokladovanie pomerov, ktoré zaslal žalobca ako prílohu žaloby, pre krajský súd vyplýva, že žalobca má záväzok voči daňovému úradu vo výške 116.274,--€, a zároveň vlastné imanie v rovnakej výške - 116.274,-- €. Ďalej žalobca v uvedenom tlačíve priznal hotovosť v deň podania žiadosti 35.483,53 €.

4. Tiež z rozhodovacej činnosti (konanie sp. zn. 23S/135/2014) je krajskému súdu známe (§ 121 O.s.p.), že za obdobie od roku 2009 do 12/2012 čerpal žalobca zo štátneho rozpočtu sumu 1.194.218,95 € a na dani z príjmov zaplatil za rovnaké obdobie daň v sume 31.826,04 €. Podľa krajského súdu ani to, že žalobca má povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 70 € vo viacerých veciach vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici, neodôvodňuje priznať žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Zohľadniac výšku sumy vyčerpanej zo štátneho rozpočtu, odvodenú daň, vykázanú hotovosť v čase podania žiadosti, s prihliadnutím na výšku súdneho poplatku krajský súd vyslovil názor, že žalobcovi v zaplatení súdneho poplatku nebráni žiadna prekážka.

5. V doručenom podaní zo 04.03.2015 (č. l. 58) označenom ako „Podanie vo veci 23S/170/2014-56 vedenej pred Krajským súdom v Banskej Bystrici“ žalobca podal voči vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu odvolanie v celom rozsahu, pričom žalobca konštatoval existenciu dôvodov na svoje oslobodenie od súdnych poplatkov.

Svoje odvolanie podporil odkazom na ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ a f) O.s.p.

6. Tiež skutočnosti získané z rozhodovacej činnosti súdu, ktorými krajský súd odôvodňuje svoje rozhodnutie, označil žalobca za vytrhnuté z kontextu, resp. dané do súvislosti, z ktorých je možné evokovať dojem, že je spoločnosťou, ktorá sa vedome zapojila do reťazcu spoločností zapojených do fakturačných obchodných transakcií na báze umelej podnikateľskej činnosti s cieľom získania daňovej výhody uplatnením nadmerného odpočtu.

7. Ďalej žalobca polemizoval s názorom súdu, že „...žalobcovi by zaplatenie súdneho poplatku nemalo robiť ťažkosť“. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že bol vzhľadom na charakter činnosti nútený obrátiť sa na súd voči všetkým jednotlivým rozhodnutiam, ktoré daňový úrad vydal a ktorých bolo množstvo, čo sa priamo úmerne premietlo do hodnoty súdnych poplatkov.

Záverom žalobca vo svojom podaní požiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. tak, že žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov priznáva.

II.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v texte rozhodnutia tiež „O.s.p.“) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c) O.s.p. a dospel k názoru, že tomuto podaniu nie je možné z nižšie uvedených dôvodov vyhovieť.

Podľa § 138 ods. 1 prvá veta v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. môže správny súd na návrh priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 210a O.s.p. uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok alebo uznesenie, z ktorého nenadobudla dosiaľ práva iná osoba ako odvolateľ, alebo uznesenie, ktorým bolo uložené poriadkové opatrenie (§ 53), alebo uznesenie o odmietnutí návrhu na začatie konania (§ 43 ods. 2, § 78c ods. 3), alebo uznesenie o zastavení konania o dedičstve, alebo uznesenie podľa § 75a, môže na odvolanie zmeniť priamo súd prvého stupňa, pokiaľ odvolaniu v celom rozsahu vyhovie.

Podľa § 209 ods. 2 O.s.p. platí, že ak odvolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým súd prvého stupňa

nerozhodol vo veci samej, vec sa predloží odvolaciemu súdu pred rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, len ak by bez rozhodnutia o odvolaní súd prvého stupňa nemohol pokračovať v konaní.

Podľa § 213 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

9. Zo spisového materiálu, t. j. z predloženého Tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (PRÁVNICKÁ OSOBA) na č. l. 50, nepochybne vyplýva (viď záverečná deklarácia žalobcu o pravdivosti a úplnosti ním uvedených údajov), že žalobca vykazoval vo svojom majetku pohľadávku voči daňovému úradu v sume 116.274 € a tiež zostatok na jeho účte vedenom v T., V.Z.. vyčíslil v absolútnej hodnote 35.517,53 € spolu s vyčíslením stavu hotovosti v deň podania žiadosti na sumu 35.483,53 €, ktoré údaje v svojom odvolaní ani nepoprel a ani nespochybnil.

10. Za účelom objasnenia majetkových pomerov žalobcu si Najvyšší súd Slovenskej republiky zaobstaral relevantné informácie o žalobcovi z obchodného registra a z registra účtovných závierok. Z položky B.V.1, A.VII.1, A. súvahy žalobcu zostavenej ku dňu 31.12.2014 pre odvolací súd vyplýva, že žalobca účtovne vykazoval výšku peňazí v hotovosti 4.366 €, nerozdelený zisk minulých rokov 197.600 € pri vlastnom imaní v sume 110.124 € a na pohľadávkach z obchodného styku vykazoval sumu 1.535.563,-- €.

Všetky majetkové údaje (viď § 2 ods. 4 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve), ktoré musia byť u žalobcu uvedené v súlade so zásadou verného a pravdivého obrazu výkazníctva v zmysle § 7 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, pričom nieisté, resp. sporné pohľadávky musí účtovná jednotka ošetriť prostredníctvom vytvorenia opravných položiek v príslušnej výške, potom nepochybne osvedčujú, že jeho majetkové pomery mu naďalej nebránia v úhrade súdneho poplatku v sume požadovanej krajským súdom.

Podľa § 6 ods. 4 Obchodného zákonníka vlastné imanie tvoria vlastné zdroje financovania obchodného majetku podnikateľa podľa osobitného predpisu.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve účtovná jednotka je povinná účtovať tak, aby účtovná závierka poskytovala verný a pravdivý obraz o skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva, a o finančnej situácii účtovnej jednotky.

Podľa § 2 ods. 4 písm. a) a zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve na účely tohto zákona sa rozumie majetkom tie aktíva účtovnej jednotky, ktoré sú výsledkom minulých udalostí, je takmer isté, že v budúcnosti zvýšia ekonomické úžitky účtovnej jednotky a dajú sa spoľahlivo oceniť podľa § 24 až 28; vykazujú sa v účtovnej závierke v súvahe alebo vo výkaze o majetku a záväzkoch.

Podľa § 26 ods. 4 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve ocenenie majetku sa upraví opravnými položkami, ak existuje opodstatnený predpoklad zníženia hodnoty majetku pod jeho účtovnú hodnotu. Opravné položky sa zrušia alebo sa zmení ich výška, ak nastane zmena predpokladu zníženia hodnoty.

11. Ako správne krajský súd v napadnutom uznesení zdôraznil, zákonné podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, a to, že priznanie odôvodňujú majetkové alebo iné pomery účastníka a zároveň nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, musia byť splnené kumulatívne.

S prihliadnutím na uvedené, už iba tieto uvedené majetkové pomery žalobcu postačujú, aby správny súd nepriznal, vzhľadom k požadovanej výške súdneho poplatku, žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, nakoľko majetková nedostatočnosť, ktorá by mu mohla brániť v prístupe k poskytnutiu súdnej pomoci, sa takto nepreukázala a rovnako zo strany žalobcu neboli preukázané iné pomery, ktoré by mali osvedčiť jeho nárok na oslobodenie od súdnych poplatkov.

12. Pre rozhodovanie o súdnych poplatkoch v situácii, kedy žalobca nespochybnil názory prvostupňového súdu vyslovené o svojich majetkových pomeroch, je potom nutné vysloviť záver, že

oslobodenie žalobcu by za tejto situácie viedlo k sanácii straty na jeho majetku, ktorú si sám privodil nakladaním so svojimi právami.

13. Z uvedeného dôvodu sa Najvyšší súd stotožnil so záverom krajského súdu o nepriznaní oslobodenia, nakoľko majetkové pomery žalobcu takýto záver plne odôvodňujú.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd konštatuje, že krajský súd rozhodol o žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov v predmetnej veci na základe náležitého zistenia a vyhodnotenia podkladov pre také rozhodnutie.

4 O trovách odvolacieho súdneho konania odvolací súd vzhľadom na to, že predmetom odvolacieho konania nebolo finálne rozhodnutie, nerozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).